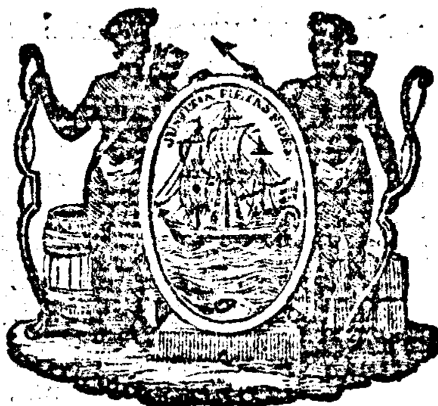
N°. 28. A°. 1837.

ZATURDAG, den 8sten APRIL.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 6 April 1837.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, dd. heden, N°. 372/327, gevolg gegeven zijnde aan 's Konings besluit, dd. 29 October 1836, N°. 81, houdende benoeming van den Heer J. GROOFF, *Roomsch-Catholijk Priester en Pastoor te Paramaribo*, tot Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw: heeft teven de uitreiking van het Ordeteeken aan Zijn Wel-Eerwaarde op eene plegtige wijze, in tegenwoordigheid van eenige Hoofd-Ambtenaren en van den Roomsch-Catholijken Kerkenraad, ten Gouvernements-Huize, plaats gehad.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Militair Bureau.

Den 5 April 1837.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, is bij Gouvernements Order van heden, N°. 109, aan den zich sedert 5 Julij 1836, op non activiteit bevindenden Heer *Kolonialen Eersten Luitenant Magazijnmeester* van de Artillerie en Genie te *Suriname* HENDRIK BÖNNING, uit voormelde zijne betrekking *eervol* ontslag verleend; met bepaling dat het aan hem bij dispositie van het Ministerie van Kolonien dd. 1 November 1836 N°. 14 toegelegde Pensioen gerekend zal worden, te zijn ingegaan van af primo dezer maand.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

Militair Bureau.

Den 5 April 1837.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, is bij Gouvernements-Order van heden, N°. 111, benoemd en aangesteld tot Koloniaal Kommandant van de Sein- en Batterij Wachters te *Curaçao*, de gepensioneerde Tweede Luitenant ABRAHAM DANIEL CORNELIS VAN COEVENHOVEN.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

Militair Bureau.

Den 7 April 1837.

Informatien vereischt wordende omtrent den persoon van JOHANNES DUIVESON, welke in het jaar 1802 per het Schip *Jan Frederik* naar de West-Indie is uitgezonden als Kanonnier bij de 1e. Kompagnie Artillerie, en in het jaar 1804 te *Suriname* bij de Engelsche troepen dienst genomen heeft; zoo wordt elk en een iegelijk, die van genoemden Persoon eenige meerdere bijzonderheden dan vorenstaande weet opgeven, namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, uitgenoodigd daarvan mededeling te willen doen aan dit Bureau.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

Extracten uit de NEDERLANDSCHE COURANTEN, *tot en met den* 25sten *Februarij* 1837.

Nederlanden.

AMSTERDAM, 9 Februarij.

De *Morning-Herald* meld het volgende:

Uit eene echte bron, ofschoon de zaak niet openbaar bekend gemaakt zij, weten wij, zegt gemeld dagblad, dat de Koning der Franschen zich gereed maakt een oorlogschip naar St. Helena af te zenden, om des Keizers stoffelijk overschot naar Frankrijk over te brengen. Het Engelsche gouvernement heeft daarin toegestemd.

— In een oogenblik waarin zoo veel van de griep gesproken wordt en deze ziekte zoo algemeen verspreid is, zal men niet ongaarne vernemen, waaraan men zich te houden hebbe met opzigt tot den aard, het verloop, den graad van bedenkelijkheid, en de wijze van behaadeling dezer eenigzins vlugtige ongesteldheid. Wij kunnen daartoe niet beter doen dan de volgende plaats over te nemen uit een artikel, hetwelk dezer dagen door den Parijschen geneesheer Raige-de-Lorme medegedeeld is, in het laatste deel van den *Dictionnaire de médécine* van Bechet: »De griep, ook nog aangeduid door de namen van *besmettelijke zinking* (*Catharre contagieux*), aanstekende (epidemische) zinking, en van *influenza*, is inderdaad besmettelijk; deze ziekte heeft voornamelijk tot kenmerken eene aanmerkelijke verzwakking, hoofdpijnen, pijn door de leden, koorts, lozing van scherpe vochten door de neusgaten ten gevolge van verkoudding in het hoofd (*coryza*), en voorts de algemeene verschijnselen der zinking op de takken van den strot (*catarrhe bronchique*); deze kwaal is uit zich zelve nimmer ernstig en eindigt gemeenlijk tusschen den vierden en tienden dag in een min of meer overvloedig zweeten. Het meest aan deze ziekte eigene kenteeken is de voortduring der verzwakking en van den hoest gedurende min of meer geruimen tijd, na het ophouden van alle de overige verschijnselen. De epidemiën der griepen hebben zich vertoond in de jaren 1733, 1743, 1762, 1775, 1782, 1830 en 1833. Deze ziekte heeft door alle tijden heen, in alle landen en ieder jaargetijde geheerscht. De epidemie van 1830 heeft, even als de vroegeren, de reis rondom de wereld gemaakt; zij is uit het oosten van Europa tot ons overgekomen, heeft zich over alle landen verspreid en schier alle menschen, zonder onderscheid van jaren, kunne of gestel, getroffen: overal is zij de voorbode der cholera geweest. De griep van 1833 scheen daarentegen de cholera op den voet te volgen, en die plaatsen in te nemen, welke zij verliet; op het eiland Java had de griep zich in 1831 vertoond, en omstreeks het midden van Julij 1832 Pessang en Malacca bereikt. De epidemie, toen zij ons verliet, stak over naar Amerika, en zette aldaar haren weg zoodanigerwijze voort, dat, behalve wat de snelheid betreft, de griep van 1833 volkomen denzelfden weg als de cholera genomen heeft. De behandeling dezer kwaal is zeer eenvoudig, en overigens, wij herhalen het, is zij nimmer uit zich zelve ernstig, wanneer zij niet met andere ziekten is gepaard.

Frankrijk.

PARIJS, 13 Februarij.

De *Temps* beoordeelt volgenderwijze de Engelsche troonrede.

Al wat deze aanspraak van den Koning van Engeland opmerkelijks heeft, is het volstrekte stilzwijgen opzigtens Frankrijk. Zij bepaalt zich tot de gewone gemeenplaats-uitdrukkingen over de betrekkingen van goede vriendschap, die tusschen Groot-Brittanje en de overige landen bestaan, maar zij rept met geen enkel woord van de innige verbindtenis met het Julij gouvernement, waarmede dit laatste zoo menigwerf zich heeft gevleid, en voor welke het Frankrijks belangen heeft opgeofferd door toe te laten dat het Engelsche overwigt ongehinderd zich in het schiereiland vestigde. Tot loon voor dit gedrag ontvangt het Fransche gouvernement thans schimp en verachting.

De Spaansche kwestie is in de troonrede slechts oppervlakkig aangeroerd; trouwens men begrijpt de verlegenheid, in welke zich het Engelsche ministerie zoude moeten bevinden om die zaak te behandelen. Deszelfs coöperatie in de aangelegenheden van het Schiereiland is gerigt naar een doel, waarvoor hetzelve niet ruiterlijk kan uitkomen; de voortduring van de tweespalt en van de beroeringen, van welke dat rampzalige land de schouwplaats is.

Te midden van deze gesteltenis welke het onderhoudt, vestigd en versterkt het Britsche kabinet deszelfs overwigtigen invloed. Niets doet meer deze laatstgemelde daadzaak blijken, dan het verschil van deszelfs staatkunde in Spanje en in Portugal.

Te Lissabon onthoudt het zich, volgens de troonrede, van alle tusschenkomst in de constitutionnele geschillen die het land verdeelen, maar in Spanje treedt het gewapenderhand in die zelfde geschillen tusschen beide. Te Lissabon slaat het de zaken gade; voor Bilbao handelt het metterdaad.

Dus heeft Engeland eene dubbele, of om beter te zeggen, eene strijdige staatkunde in Spanje en in Portugal, maar het resultaat, hetwelk het in beide landen bereiken wil, is steeds hetzelfde; het is de vereeuwiging der onlusten die deze landen verdeelen, en welke Engeland ten voordeele van deszelfs eer- en hebzuchtige bedoelingen doet keeren.

— Een der dagbladen behelst het volgende berigt uit Vix, van den 29sten Januarij: Het geregt is naar Dalma geweest; eerst wist men niet waarom; maar thans verneemt men daaromtrent het volgende: De zaak staat in verband met den aanslag op 's Konings leven van 27 December ll. Niet ver van onze stad, te Theseij, bevindt zich tegenwoordig een man, Antoon genaamd, die bij Meunier stond toen hij de misdaad volvoerde en hem hielp aanhouden. Toen die man onlangs naar Chateau-Salins ging, hield hij in eene herberg te Dalma stil, en vertelde daar wat hem gebeurd was. Een jong conscrit, van de klasse van 1835, die er bij tegenwoordig was, zeide er op: »Ge zijt een lage vent, dat gij hem aangehou-

den hebt: ge hadt hem moeten laten gaan; het is een lompert dat hij den Koning gemis heeft; ik heb een pistool en ik zou hem op tien passen niet mis schieten, als de Koning over mijn regiment de revue houdt, zal ik niet mis op hem schieten;» hij voegde er bij, dat hij den 27 December te Nancy was; dat er wel tien duizend waren, die de tijding van den aanslag afwachtten, om er partij van te trekken; dat men het koninklijk geslacht tot den laatsten man toe, moest verdelgen.

Uit het onderzoek schijnt te blijken, dat die jongman, bij het voeren van dit gesprek, niet beschonken was; dat hij weinige dagen voor den 27sten December te Nancy was, en er ook een pistool had gekocht. Hij is André genaamd. Het schijnt, dat hij te Nancy zoo door anderen gestemd is geworden, toen hij zijn misnoegen liet blijken, dat hij niet bij dat regement, waar hij gaarne bij wezen wilde, was geplaatst geworden.

— Men leest in de *Gazette des Tribunaux:*

Het onderwerp van alle gesprekken in een stadje van Touraine is thans een buitengemeen geval, hetwelk aan den geheimzinnigen en romanesken levensloop van den chevalier of chevalière d'Eon herinnert. Wanneer, in eenen tijd toen men weinig geloof hechtte aan de vrouwelijke deugd, de zonderlinge personaadje, die door Emile Taigay, in het vaudeville, zoo treffend wordt voorgesteld, door zijne verkleedingen zijn geslacht twijfelachtig maakte, en, nu eens als de galante dragonder-kapitein, dan weder als de vrouw naar de mode, in zoo menige liefdehandel aan het Hof van Louis XV storenis te weeg bragt; ja zelfs in het paviljoen van Trianon minne-krakeelen tusschen den jongen Koning en diens geliefde, la Pompadour, verwekte, moet men aan de meer zuivere zeden van het goede Tourainsche stadje het regt laten wedervaren dat het aldaar niet tot eene in die mate verontrustende verwarring gekomen is; er wordt wel zoo iets gemompeld omtrent deze en gene, zoo uit den bescheidenen burgersrand, als uit de aanzienlijke kringen, maar het zal voorzigtigst zijn niet alles daarvan zoo maar voetstoots voor waarheid aan te nemen. Kortom, alle de standen der maatschappij heeft de Tourainsche geheimzinnige personaadje ten minste eenigermate verontrust. Men verhaalt dat, eenige maanden geleden, eene jonge persone hare dienst bij eene voorname modemaakster van het gedachte stadje aanbood. Hare eischen waren bescheiden, haar voorkomen innemend, hare aanvallige- en regelmatige- ofschoon wat krachtig gevormde gelaatstrekken, benevens hare geschiktheid zoowel in de werkkamer als in den winkel, behaagden der meesteresse en zij werd aangenomen. Weldra bleek dat zij, vooral in het snit der corsetten, eene zeldzame bekwaamheid had: zij werd dus inzonderheid met die taak belast, en slaagde daarin zoo wel, dat al de Tourainsche elegante dames corsetten wilden hebben door de jonge Parijssche modewerkster gemaakt. Onverwijld zendt hare meesteres haar naar die dames in het ochtenduur, wanneer, kort na het ontwaken, de juiste evenredigheden naauwkeurigst door de artiste konden worden opgemerkt, waar de natuur het soms aan de kunst mogt hebben overgelaten om de eene of andere onregelmatigheid te verheimelijken. Een tweede gang werd vereischt om het gemaakte corset te komen aanpassen. Wel behoeft men het niet te zeggen met welke teedere zorgvuldigheid zij, onder het aanrijgen, alle de deelen van het nieuwe kleedingstuk, waar het behoorde, aan het lijf vleide. Welk een aantal corsetten werden er nu besteld en afgeleverd! Het winkelboek alleen zou dit kunnen opgeven, want te dezer stond wil geene der dames meer er iets van weten dat haar corset, waarin zich toch hare leest zoo bevallig voordoet, van dit fabriek is.

Door die eerste zegepraal aangemoedigd, maakte onze artiste zich het aankomend wintersaizoen te nutte om den kring harer werkzaamheden nog uit te breiden. De mode van de pantalons voor Dames was juist uit Parijs gekomen, en de gestrengheid van het jaargetijde had dien nog te gereeder doen aannemen. De *elegante* schoonen moesten natuurlijk vertrouwen dat de zoo bekwame en gedienstige corsettenmaakster het nieuwe werkstuk met niet minder talent zou weten te vervaardigen. Geen wonder, derhalve, dat het niet ophield van bestellingen, en ontbiedingen om de maat te nemen, waarbij men van de artiste al die kleine oplettendheden begeerde, waardoor een kleedingstuk, naar den smaak of den gril van die het dragen moet, tot deszelfs volmaaktheid gebragt wordt. Modemaaksters en wollenaaisters weten het, wat er al te doen valt om de dames *du bon ton* te believen en het verlangde van pas te maken.

Drie maanden lang ging het der Parijsche modewerkster ook vlot met de pantalons, toen, door een zonderling toeval, eene huismoeder, de vrouw eens rijken koopmans, in het vrouwelijk gewaad eenen jongman meende te ontdekken. Deze werd nu aanstonds afgedankt, en de ter naauwernood buiten de algemeene vergissing geblevene dame verzuimde niet in allerijl al diegene harer vriendinnen die nog na haar de maat moesten laten nemen, te gaan waarschuwen.

Weldra deed ook de overheid, van de ontsteltenis der dames onderrigt, nader onderzoek. De betichte, ten verhoor geroepen, moest even als de chevalière d'Eon voor Koning Louis XV *amende honorable* doen, en bekennen: inderdaad een JONGEN te zijn. *Hij* beloofde echter plegtig zich voortaan van dergelijke potsen te zullen onthouden en het vrouwelijk gewaad voor altijd af te leggen. Op die verklaring kwam de jonge losbol er met eene ernstige vermaning af, en des anderen daags vóór zon-opgang geleiden hem twee policie-agenten tot een uur ver van de stad op den weg naar Chartres.

De Dames van Chartres mogen dit alzoo voor kennisgeving aannemen!

Advertentiën.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 6den dezer, de Nederlandsche Sloep *Dolphijn*, Kapt. G. ELLART, van de Post *Coronie*, hebbende 3 dagen reis; Passagiers: de Heeren JOHN MAC BEAN en twee Bedienden en JOHN CAMERON en een Bediende.

UITGEKLAARD.

Den 6den dezer, het Schip *Noord-Holland*, Kapt. H. K. RUIJL, naar *Amsterdam*; lading: 436 vaten Suiker, 184 balen schoone- en 5 dito vuile Katoen, 1463 ℔ oud Koper.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van B E O N & Co.